

OMSTANDIG HEDEN

Lijnen voor de toekomst

Na invoering van de laatste fase van de Arbowet op 1 oktober 1990 is de noodzaak van preventie binnen het bedrijf alleen nog maar belangrijker geworden. Het begon met het akkoord van de sociale partners en de overheid over het terugdringen van het arbeidsongeschiktheidsvolume en ziekteverzuim. Convenanten op bedrijfstakniveau leidden inmiddels tot interessante CAO-bepalingen. Medio 1991 vroeg de minister advies aan de Arboraad in verband met de uitvoering van de EG-Kaderrichtlijn voor de per 1 januari 1993 in te voeren preventiediensten voor alle werknemers. Tegelijkertijd werkte de Arboraad aan een advies over de modernisering van de wettelijke regeling van de bedrijfsgezondheidszorg.

Natuurlijk zijn de contouren voor de preventiezorg in bedrijven al te zien als het vier-daagse Arbeidsomstandighedencongres '92 op dinsdag 7 april 1992 begint. De Arboraad zal immers op 16 april 1992 het definitieve advies over de invoering van de EG-Kaderrichtlijn vaststellen. Toch zullen de vertegenwoordigers van de overheid, werkgevers en werknemers zeer aandachtig luisteren naar de conclusies die in de deelcongressen zullen worden getrokken. Want nu zoveel in beweging is, is de organisatie van de preventiezorg met het advies van de Arboraad natuurlijk niet af. Uitbreiding van de verplichte aansluiting bij de bedrijfsgezondheidszorg, maar ook de aangewezen werknemer op minimaal LBO+-niveau bij arbeidsorganisaties met meer dan tien werknemers roept nogal wat vragen op. Vanaf 1 januari 1993 is de beleidsdoelstelling volgens de EG-Kaderrichtlijn immers: 'Bewerkstelligen dat in alle werksituaties voor alle werknemers adequate en geïntegreerde preventie-activiteiten op maat verricht worden.'

Een uitdagende doelstelling, die nog

uitgewerkt moet worden in meetbare taakstellingen op basis waarvan de efficiency en de effectiviteit van het nieuwe, open stelsel van preventiezorg kan worden aangescherpt. Wat kan het congres bijdragen? De voorbereidingscommissie heeft gekozen voor het centrale thema deskundigheid. Dit thema is uitgewerkt in consequenties voor de verschillende factoren die bij het arbobeleid betrokken zijn: werkgevers en leidinggeven, stafmedewerkers, leden van medezeggenschapsorganen en uiteraard arbodeskundigen. Door de keuze van de minister voor een relatief open stelsel zullen arbeidsorganisaties een grote mate van vrijheid hebben bij het organiseren van de preventiezorg. Intern, extern, dan wel een combinatie van beide, een verantwoorde keuze is niet zo makkelijk als het lijkt. De deskundigheid en de hulpmiddelen van arbo-coördinatoren in kleine bedrijven en instellingen, van werkgevers in kleine bedrijven, van stafmedewerkers van middelgrote bedrijven en van leden van medezeggenschapsorganen zullen uitgebreid aan de orde komen. En vanzelfsprekend ook de consequenties voor de toenemende vraag naar arbo-deskundigen en ontwikkelingen ten aanzien van hun erkenning. Een verheugende ontwikkeling in dit verband is de opkomst van zorgsystemen waardoor de zelfwerkzaamheid van een arbeidsorganisatie beter dan tot nu toe inhoud kan worden gegeven. Deskundigheid is op zich geen voldoende, maar wel een van de belangrijkste voorwaarden voor het realiseren van de centrale beleidsdoelstelling. Het congres zal in de verschillende deelcongressen onmisbare bouwstenen verschaffen voor een goede preventiezorg in de toekomst.

Drs. B.G.M. Ris,
plv. dir. NIA.